

GABRIEL

POSEL DOBRÝCH ZPRÁV
časopis farností Bedřichov a Lysice

**“Ježíš Kristus
zemřel i vstal
z mrtvých,
je po Boží pravici
a přimlouvá se
za nás!”**

(Srov. Řím 8, 34)

Úvodník

Milí přátelé, když jsem před několika lety viděl film Letopisy Narnie: Lev, čarodějnice a skříň, byl jsem jím doslova nadšen. Jeho velikonočním poselstvím o smrti a vzkříšení Ježíše Krista. Po nějaké době jsem dostal k narozeninám celou sérii sedmi románů o Narnii od anglického věřícího spisovatele C. S. Lewise. Přečetl jsem je, jak se říká, jedním dechem.

Ve zmiňovaném filmu lev Aslan (představuje Ježíše) podstupuje trest a obětuje svůj život místo Edmunda. Edmund zradil své tři sourozence a jejich přátele z pohádkové země Narnie a vy-

dal je Bílé čarodějnici (představuje smrt a zlo). Za tuto zradu zasluhoval smrt. Aslan se dobrovolně vydal čarodějnici a ta ho zabila místo Edmunda. **A právě tato smrt a Aslanovo vzkříšení vede k vítězství nad Bílou čarodějnici a osvobozuje Narnii z její nadvlády.**

C. S. Lewis krásným příběhem vyjádřil Ježíšovu lásku k nám hříšníkům a jeho velikonoční vítězství nad hříchem a smrtí. Apoštol Pavel to v Bibli vyjádřil slovy: **„Ježíš Kristus zemřel i vstal z mrtvých, je po Boží pravici a přimlouvá se za nás!“** (srov. Řím 8,34) Evangelista Jan ve své knize

Zjevení píše: **„Hle, zvítězil lev z Judova kmene, Davidův potomek.“** (Zj 5,5)

Pán Ježíš řekl svým učedníkům slova, která mne velmi povzbuzují: **„Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život.“** (Jan 15,13) Boží Syn pravdivost svých slov potvrdil svou smrtí na kříži.

Milí přátelé, přeji nám všem, abychom si o letošních Velikonocích více uvědomili velikost Ježíšovy lásky k nám lidem. Může nám k tomu pomoci i zhlédnutí zmiňovaného filmu.

Váš farář P. Michal Cvingráf

Doba Velikonoční

Milí bratři a sestry v Kristu, za pár dní budeme slavít nejdůležitější dny v roce, vrchol celého křesťanského roku – Velikonoce, zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Každý sváteční vrchol potřebuje jistý čas dozrívát. Lze to poznat již na židovském kalendáři, kdy se po svátku pesach slavil tzv. „svátek týdnů“ (šavuot) jako děkovný čas za sklizeň pšenice. „Svátek týdnů“ trval 50 dní (tj. 7 týdnů) – v helénistických kruzích byl nazýván Pentekosté (50. den). Časem se těchto 7 týdnů spojilo i s památkou na uzavření smlouvy a předání Desatera na Sinaji. Proto není překvapením, že ani u nás křesťanů Vánoce nekončí na „Štěpána“ a Velikonoce nejsou ukončené „červeným pondělním“.

Již z 2. století máme několik písemných svědectví o padesátidenní velikonoční době (řecky: pentekosté), kdy církev v neutuchající radosti slaví své vykoupení Kristovým křížem a zmrtvýchvstání. Je to doba začínající Velikonoční nedělí a je završena viditelným vylitím zaslíbeného Ducha, vlastního ovoce velikonočního tajemství – Letnicemi (Sk 2,1). Směrnice ve všeobecném ustanovení o liturgickém roku a kalendáři (VULRK 22) stojí tedy na půdě nejstarší tradice, když konstatuje: „**Padesát dní od neděle Zmrtvýchvstání Páně do**

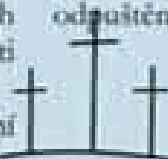

neděle Soslání Ducha se slaví s radostným jásotem jako jeden sváteční den, jako „veliký den Páně“. Těchto 50 dnů je charakterizováno vděčnou radostí, jež je patrná mimo jiné v částech Aleluja. Čte se výlučně z Nového zákona a upřednostňují se úryvky ze Skutků apoštolů, Zjevení a evangelia podle Jana. Ježíš v nich k učedníkům nemluví z doby svého vyučování, ale mluví Vyvýšený ke všem svým. Symbolem této sváteční radosti je podle předpisu hořící paškál (velikonoční svíce), který jako symbol vzkříšeného Pána stojí v průběhu měsíce svatého po celých 50 dnů na očích církevní obce v blízkosti oltáře.

Prvních osmi dní velikonoční doby tvoří tzv. velikonoční oktáv. Liturgie tohoto týdne není utvářena

místencem Paschy, ale odkazuje na nové pokřtěné. Křtěníci byli po celý tento týden, každý den při slavení eucharistie, uváděni hlouběji do tajemství jimi přijatých iniciačních svátostí („mystagogické katecheze“). Tomuto týdnu se lidově říká „bílý týden“ pro bílé šaty novokřtěnců. Velikonoční oktáv je zakončen „bílou nedělí“, při které bylo od 18. století zvyklostí udělovat první svatě přijímání (dnes se již nepraktikuje).

Bílá neděle je zároveň od 30. dubna roku 2000 „svátkem Božího milosrdenství“. Svátek ustanovil papež Jan Pavel II. v den svatořečení sestry Faustíny Kowalowské, kterou si sám Pán vyvolil za hlasatelku Božího milosrdenství. O Velikonocích si celá církev připomíná dílo Božího vykoupení, které je úzce spjaté s Božím milosrdenstvím, neboť první starost vzkříšeného Ježíše se týkala odpuštění našich hříchů a utvrzení v důvěře k němu, jak nám říká evangelium tohoto dne (J 20,19-31). Proto kdo o „neděli Božího milosrdenství“ přistoupí ke zpovědi a sv. přijímání, dosáhne úplného odpuštění vin a trestů.

Tento svátek je vyvrcholením nověny k Božímu milosrdenství, která začíná na Velký pátek (znění této nověny bylo součástí časopisu Gabriel 1/2024). V nedalekých Slavkovicích je kostel zasvěcený Božímu milosrdenství a je možností zde v tento den vykonat pouť.

Pondělí po neděli Božího milosrdenství je zaslíbené památce a obnově přijatého křtu (Pascha annotinum – „Jořské velikonoce“, kdy počátky této tradice sahají do 7. století).

Abyste se více zdůraznila jednota celé doby velikonoční, nazývají se její neděle nikoliv „neděle po Velikonocích“, ale „velikonoční neděle“. „Neděle Božího milosrdenství“ je tedy již v pořadí druhou velikonoční nedělí, Letnice pak osmou. Liturgické texty jsou velice výrazně ovlivněny velikonočním tajemstvím a mají vždy přednost i před velkými svátky. Tradiční „neděle Dobrého pastýře“ byla přeložena ze třetí na čtvrtou velikonoční neděli právě proto, aby nenarušovala sled mešních evangelií o zjeveních vzkříšeného Krista.

Zvyk staré církve slavit celou dobu velikonoční jako jediný sváteční den s nerozděleným tématem Kristova procházení smrti do slávy byl postupně rozvolněn rozvinutím dílčích aspektů. Například již ve 4. století se v některých lokálních církvích začala objevovat touha slavit Nanebevstoupení Páně jako

samostatnou slavnost.

Nejstarší církev totiž slavila Kristovo

vstoupení na nebesa 50. den, tedy zároveň se slavností Sestání sv.

Ducha. Postupem času se prosadil svátek Nanebevstoupení Páně o 40. dnu po Velikonocích. Impulzem byl především text ze Skutků apoštolů (Sk 1,3) se zprávou o 40 dnech, kdy se Kristus zjevoval svým učedníkům.

„Všechny dny po Nanebevstoupení Páně až do soboty Sestání Duchu svatého jsou přípravou na příchod Utěšitele, Duchu svatého“ (VULRK 26) a v návaznosti na ně zdomácněla i v oficiální liturgii svatodušní nověna, která původně měla své místo v lidové zbožnosti.

Letnice, slavnost Sestání Duchu sv., Boží hod svatodušní, jsou padesátý den po Velikonocích. Je to korunující závěr doby velikonoční. Postupem času ale byl tento svátek chápán jako samostatná slavnost sestání sv. Duchu. Dostala vlastní oktávu a v některých církevních obcích také druhý a třetí sváteční den - hovořilo

se

o

samostatně svatodušní době.

Jenže s tím se pojila i příprava spojená s určitou kající dobou – a tím se narušila jednota radosti velikonoční doby. Pokoncilní liturgická reforma i z tohoto důvodu uslovala, aby se tento den opět pevně spojil s Velikonocemi. Proto byl zrušen oktáv Letnic a v liturgických textech se silněji akcentují Velikonoce (vstupní modlitba, preface).

Velikonoční doba má být pro nás 50 dní radosti. Radost, že Ježíš po smrti na kříži třetího dne vstal z mrtvých v oslaveném těle. Kristovo vzkříšení je pro nás nadějí na věčný život. Radujme se, veselme se. Nezkracujme si proto tento křesťanský čas a nechme v sobě tuto radost doznít.

LB Noškovi

Pane faráři, mohl byste se našim čtenářům představit?

Když se jednou kdosi zeptal papeže sv. Jana XXIII., odkud pochází, prý odpověděl: „Z vesnice, kde lišky dávají dobrou noc.“ Stejně mohu odpovědět i já. Pocházím z malé vesničky Dobronice (překládá se „dobrého nic“ ☺), která leží na severu Znojemska a má něco málo přes osmdesát obyvatel. Zde jsem vyrůstal s rodiči a dvěma mladšími bratry. Po základní škole jsem nastoupil na SOUz v Moravském Krumlově, kde jsem se roku 1994 vyučil truhlářem. Po vyučení jsem nastoupil do zaměstnání. Dvanáct let jsem pracoval v oboru u soukromých firem, půl roku jako dělník na obecním úřadě a mezi tím jsem také několik měsíců strávil na Úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem?

V mládí jsem ani neuvažoval, že bych měl být knězem. Chtěl jsem se oženit a mít velkou rodinu. Důležitým impulsem byla účast na lidových misiích v Kynšperku nad Ohří v Plzeňské diecézi pořádané farním týmem z Vranova nad Dyjí v září 2003. S několika přáteli jsme tam prožili nádherný týden: slavili jsme bohoslužby, společně se modlili, navštěvovali jsme všechny domácnosti ve městě, navštívili jsme domov pro seniory a domov pro osoby se zdravotním postižením, setkali se s evangelíky z místního sboru, připravovali program pro děti (převážně romské). Velký vliv na mé současné po-

volání měl papež sv. Jan Pavel II. a jeho návštěva Slovenska na podzim 2003. Tehdy jsem se s přáteli vypravil na jeho mši svatou do Bratislavy. Papež byl tenkrát už starý a velmi nemocný, nechodil, jen ho vozili na vozičku. I přesto byla pro mne jeho mše svatá neopakovatelným zážitkem. Začal jsem si klást otázku, jestli mě Bůh nevolá ke kněžské službě. Po několika měsících modliteb, uvažování a po účasti na duchovních cvičeních jsem poznal, že mne Bůh volá ke kněžství. Ale protože jsem byl pouze vyučený, musel jsem si nejprve udělat maturitu. Tak jsem v září 2004 nastoupil na dálkové studium na Střední škole řemesel a služeb ve Velkém Meziříčí v oboru Podnikání v technických povoláních. Bylo to pro mě hodně náročné po deseti letech se vrátit do školních lavic. Po třech letech přišla vytoužená maturita. Mezitím jsem si podal přihlášku na Biskupství brněnské k přípravě ke kněžství. Byl jsem přijat. A tak jsem mohl téměř v jednatřiceti letech nastoupit šestileté stu-

dium teologie v Olomouci. Byla to náročná, ale šťastná léta, během kterých jsem mohl poznat spoustu výborných lidí a přátel. 7. 7. 2012 jsem přijal v brněnské katedrále jáhenské svěcení. Jáhenskou službu jsem vykonával v Arcibiskupském kněžském semináři v Olomouci při studiu pátého ročníku teologie. V květnu 2013 proběhly úspěšné státnice a obhajoba diplomové práce. 29. 6. 2013 na slavnost svatých apoštolů Petra a Pavla mi brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle udělil kněžské svěcení a nastoupil jsem jako kaplan do Tišnova a Předklášteří, kde jsem strávil dva krásné roky. Od 1. 8. 2015 jsem ustanoven do farností Lysice a Bedřichov. **Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?**

Kněžských vzorů mám několik. Na prvním místě to je Mons. Josef Fiala, který 50 let působil v mé rodné farnosti. Oslovil mě svojí zbožností, skromností a láskou k Panně Marii a Ježíšovu Nejsvětějšímu Srdci. Dále je to P. Milan Plíšek, který mi pomohl rozlišit

povolání ke kněžství.

Míváte s kněžími boskovického děkanství pravidelná setkání?

Ano, pravidelně každý třetí čtvrtek v měsíci míváme děkanátní rekolekci. Pokaždé v jiné farnosti. Jedná se o pracovní setkání, na kterém se schází všichni kněží, stálí jáhni, pastorační asistentky, účetní a technik stavebních investic. Kromě řešení úředních záležitostí se také spolu modlíme a vyslechneme duchovní slovo, které si připraví vždy jiný kněz. Setkání končíme společným obědem a přátelskými rozhovory.

Navštěvujete se ve svém volném čase s kněžími z děkanátu?

Se třemi kněžími se setkáváme pravidelně jednou měsíčně vždy v pondělí večer. Máme adoraci, společně se modlíme a rozjímáme nad Božím slovem. Končíme večerí a sdílením, co kdo prožívá za radosti a starosti.

Jak trávíte volný den?

Svůj volný den, tedy pondělí, využívám k návštěvám rodiny a přátel. Přibližně jednou za dva týdny v neděli odpoledne jedu k mamince a zůstávám zde do pondělí. Při tom navštívím své dva bratry a jejich rodiny. Se synovci a ne-

teřemi (jsem sedmkrát strejda) hrají deskové hry nebo třeba bowling na xboxu.

Kam pojedete letos na dovolenou?

Jeden týden strávím doma u maminky, druhý týden v klášteře v Želivě na Škole charismat, třetí týden budu pravděpodobně v Lysicích a využiji

neteřemi.

Co Vám aktuálně v našich farnostech dělá největší radost?

Radost mi dělá každý, kdo má upřímně rád Pána Boha a projevuje to tím, že se zapojuje do života farnosti. Výstižně o tom píše svatý Jakub ve svém listě: „Když se víra neprojevuje

ho k návštěvám přátel a poslední týden pojedou s kněžími z našeho ročníku na každoroční společnou dovolenou. Letos budeme bydlet v penzionu v Nových Dvorech a budeme cestovat v okolí Kutné Hory. Budeme chodit do přírody a navštěvovat památky. Také během letních prázdnin přijede na pár dní za mnou do Lysic maminka se synovci a

skutky, je sama o sobě mrtvá. Ale někdo by mohl říci: ‚Ty máš víru a já mám skutky.‘ Ukaž mi tu svou víru, která je beze skutků! Já ti však ze svých skutků mohu dokázat svou víru.“ (Jak 2,17-18)

Pětkrát oblíbené:

Oblíbené poutní místo v ČR: Hluboké Mašůvky a Velehrad.

Oblíbený úryvek z Bible: „Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek.“ (Mt 11,28-29)

Oblíbená kniha:

Bible a životopisné romány o svatých od Wilhelma Hünermanna a Louise de Wohl.

Oblíbený film:

Letopisy Narnie a obecně sci-fi a fantasy filmy.

Oblíbená hudba:

Skupiny Roxette a Twenty 4 Seven a obecně disco 90. let.

Setkání nad Písmem pro dříve narozené

Na jaře 2024 při zakončení semináře duchovní obnovy podle P. Sieverse byli účastníci vyzváni k tomu, aby pokračovali ve scházení se s těmi, které spojuje víra v Boha. Společenství ve farnosti máme hodně, ale chyběla zde možnost scházení se těch dříve narozených.

Od podzimu 2024 takové společenství vzniklo. Je otevřené všem, není využíváno jen absolventy semináře duchovní obnovy. Schází se na faře každý druhý a čtvrtý pátek v měsíci od 10 do 11,30 hodin mimo svátky a léto, kdy je většina aktivních při venkovních pracích. Co o společenství řekli někteří účastníci?

“Jsme vděční za to, že je možnost se sytit Božím slovem, rozjímat nad ním, vzájemně se povzbuzovat, posilovat do životních situací. V Boží a vzájemné blízkosti prožíváme pokoj.” (Jana Palánová)

Skupina seniorů se schází dvakrát za měsíc nad liturgickými texty k pobesedování nad jednotlivými úryvky z Bible. Je to příjemně strávený čas. Slouží nejen k prohloubení znalostí Bible, ale i vzájemných vztahů, našich životů. Účast bohužel někdy omezí nepřízeň počasí nebo návštěva lékaře. Doufám, že naše setkání budou pokračovat i nadále. Za příjemné chvíle za účastníky děkuje

Marta Ryzí

Zápis z kroniky st.95

SBÍRKA PRO STAVBU KOSTELA V ŽIDENICÍCH dne 4. února 1912.

foto wikipedia.org

Vzrůst velkoměst a jejich nejbližších osad nutí k rozšíření i pastorece zakládáním nových far. Potřeba jejich se jeví zvláště v předměstích brněnských, jež úžasně vzrostla zároveň s hlavním městem. Nejnápadněji jeví se úkaz ten na předměstí brněnském v Židenicích, jež s Juliánovem čítají na 19 000 duší, ale nemají dosud kostela. Utvořeno družstvo pro stavbu kostela, jež pověřilo katechetu tamějšího p. Hudce úkolem pořádati sbírky po farnostech. V naší farnosti ji vykonal v neděli Připraveno farníky na sbírku kázáním o obojí mši sv. Chodil od domu k domu a sebral značný obnos. V Lysicích hotově 170 Kor. 70 h. A 2 úpisy zakládající po 100 K a sice: jeden napsal Dr Jan Kunc obvodní lékař zde a druhý napsal Kooperátor zdejší. Ve Štěchově hotově 20 Kor. 40 h, v Lačnově 19,90 a v Žerůtkách 12,02.

Zapsal P. Josef Kocián

ROZHOVOR S MINISTRANTY

V rozhovoru s ministrantem jsem si povídala s

Matějem

a

Štěpánem.

Co děláte ve volném čase:

Matěj: Tak různě, buď pomáhám rodičům doma, nebo když jsem ve škole, tak nějaký úkoly, sleduju videa, hraju na počítači.

Štěpán: Skaut.

Dokázal bys spočítat, jak dlouho ministrujete?

Matěj: Od první třídy.

Štěpán: Taky od 1.třídy, takže teď to je 13. rok.

Která vlastnost je nejdůležitější pro ministranta a co musí umět?

Štěpán: No asi bdělost nebo dávat pozor.

Matěj: Hodně dávat pozor nebo spíš být ostražitý, hodně.

Štěpán: A taky se zbytečně nesmát. (smích)

Matěj: A moc si nepovídat.

Byli jste s ministranty na nějaké akci?

Matěj: Já jsem byl asi na třech nebo na dvou. Poslední, kterou si nejmíc pamatuju, je v Rajhradu. Bylo tam setkání ministrantů a byl tam i biskup. Šli jsme od Olympie - tam nám zastavil autobus. Šli jsme pěšky do Rajhradu. Byla tam malinká cestička a my jsme vezli po té cestičce v kočárku Františka, to bylo náročné. Ale

pamatuju si, že jsme na tom setkání třeba vyzkoušeli virtuální realitu, byl tam simulátor stíhačky a formule 1 a taky tam bylo autíčko pro 3 lidi, to parádně jezdilo.

Štěpán: Já jsem byl na ministrantské pouti ve Vranově. To už je hodně dávno, asi 9 let. Bylo to hodně fajn, šli jsme myslím ze Křtin (ale nejsem si jistý). Šlo nás asi 100 na mši.

Otázka od ministranta: Jak vypadá tvoje příprava přede mší?

Štěpán: Moje příprava vypadá tak, že si povídáme s ostatními ministranty a asi minutu přede mší nám řekne pan farář, že bychom si měli rozdělit, kdo co bude dělat při

mši. Tak to je asi všechna moje příprava.

Otázka od ministranta: Máš nějaký silný zážitek z kostela / z ministrování?

Matěj: Nějaký silný zážitek z kostela... Jednou, to bylo na Bílou sobotu, byla to nejdelší mše, na které jsem ministroval. A zrovna mě začaly strašně bolet nohy uprostřed čtení. Fakt mě moc bolely. A přišel za mnou taťka a vzal mě do sakristie. A říkal: „Proč nejdeš sám rovnou?“... a šel mě uložit do postele. Je to takový zážitek, že tatínek přišel za mnou a vzal mě domů, pomohl mi a kvůli mně odešel ze mše.

Exodus 90:

Cesta, která vede ke svobodě

Autor je z farnosti Kunštát. V posledních letech se i v naší farnosti objevila výzva, která oslovuje především muže. Jmenuje se **Exodus 90** a nejde o žádný kurz ani rychlý návod na lepší život. Spíš o cestu. Devadesát dní, během nichž se člověk učí zpomalit, ztišit se a znovu si ujasnit, co (a kdo) má v jeho životě skutečně hlavní slovo.

Exodus stojí na třech pilířích: každodenní osobní modlitbě, askezi a společenství. Právě jejich propojení dává tomuto cvičení sílu. Nejde jen o sebezápory, ani jen o duchovní čtení. Jde o proměnu myšlení, návyků a pohledu na vlastní život.

V roce 2025 se do Exodu zapojilo deset mužů z naší farnosti včetně pana faráře. Společná cesta byla zakončena symbolicky – velikonočním přípitkem na faře po vigílii na Bílou sobotu. Předcházelo tomu ale devadesát dní, během nichž si každý z účastníků musel položit nepříjemné, ale důležité otázky: Proč do toho vlastně jdu? Co mě v životě svazuje? Čemu dávám víc prostoru, než by si zasloužilo? Velkým tématem Exodu je **vnitřní svoboda**. Postupně vychází najevo, že otroctví nemusí mít dramatickou podobu. Často má velmi nenápadné tváře – mobil v ruce, neustálý hluk, přebytek informací, pohodlí, které nás uspává, nebo potřeba mít vše pod kontrolou. Asketická pravidla (omezení médií, jednoduchost v jídle, pohyb,

studená voda) nejsou samoúčelná. Pomáhají tyto „malé modly“ odhalit a pojmenovat. Důležitou součástí byla také pravidelná nedělní setkání celé skupiny. Bez hodnocení, bez masek. Každý mohl říct, co se mu dařilo a kde narážel. Právě tady se ukazovalo, jak velkou roli hraje vzájemná podpora a vědomí, že na té cestě člověk není sám.

Na tuto zkušenost navazuje i Exodus 90 v roce 2026, který začal 5. ledna a potrvá do Bílé soboty 4. dubna. V Kunštátě se letos zapojilo šest mužů – někteří pokračují podruhé, jiní se přidali poprvé. Smysl zůstává stejný: hledat svobodu, obnovit vztah s Bohem a nenechat si život nenápadně rozjet někam, kam vlastně nechceme.

Exodus 90 vznikl původně v americkém semináři jako program pro bohoslovce, ale velmi rychle se ukázalo, že jeho principy jsou aktuální i pro muže v běžném životě – otce rodin, manžely, pracující, lidi zahlcené povinnostmi a hlukem dnešní doby.

Moje osobní zkušenost

Exodu 90 se účastním podruhé. Poprvé jsem se přidal na pozvání kamaráda – spíš s opatrností než s velkým očekáváním. Letos už jsem neváhal ani chvíli. Věděl jsem, do čeho jdu, a zároveň jsem věděl, že právě tohle teď znovu potřebuji.

Exodus mi pomohl lépe poznat nejen ostatní muže z farnosti, ale hlavně sebe samotného. Uvědomil jsem si, jak snadno člověk sklouzne k

životu „na autopilota“. Některé askeze pro mě byly těžké, jiné překvapivě jednoduché a na některé jsem si postupně zvykl tak, že mi dnes dávají smysl i mimo samotné cvičení. Nešlo ale o výkon ani o to „vydržet“. Šlo o postupné tříbení pozornosti – o to, čemu dávám čas, energii a prostor.

Velmi silně jsem během těch devadesáti dnů vnímal Boží pomoc. Ne jako něco abstraktního, ale jako konkrétní podporu v každodennosti. Bez ní bych řadu věcí prostě nezvládl. Čím víc jsem se snažil zjednodušit svůj život, tím víc mi docházelo, jak pomíjivé jsou mnohé věci, které běžně považujeme za důležité.

Zároveň jsem zjistil, že mám víc času – hlavně pro rodinu. Ne proto, že by den měl víc hodin, ale proto, že jsem si přestal nalhávat, že ten čas nemám. Exodus mi pomohl být víc přítomný, méně roztěkaný a ochotnější dát přednost lidem před obrazovkami a pohodlím.

Právě proto byla moje druhá účast v Exodu naprosto přirozená. Víím, že tenhle způsob „cesty“ mi pomáhá znovu a znovu se vracet na správnou kolej. Nejet životem nahodile, ale vědomě. Jet správným vlakem – a ideálně ve stejném vagonu s Kristem, který ví, kam ta cesta skutečně vede.

PH autor je farníkem v sousední farnosti Kunštát

Z ptačí perspektivy

foto Jan Slezák

Bohuslav Reynek

Úryvek básně

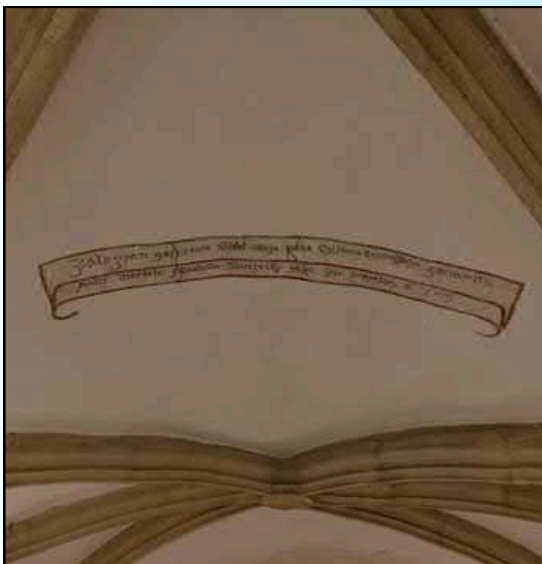
Modlitba

....

A bude-li můj úděl na pahorku
slunném, založím si vinici;
Snad hrozny ponese mi, kterých
zrna budou veliká jak vlašské
ořechy a jako fíky sladká,
Snad mi hrozny ponese, jichž zrna
budou jako trnky trpká, maličká;
Vůle Tvá se staň.

A bude-li mé pole na rovině
úrodné, pak pšenici je osiji;
Snad vyrostou jí klasy větší
kukuřičných, aneb ani neodkvete
jako luční tráva:
Staň se vůle Tvá.

A jestli porostou mi pouhé bodláky,
pak rozkvetlými ověním si čelo...
Snad některým z nich símě dozraje,
že stehlící se slétnou pestří na
podzim a těšiti mne budou:
A když dopustíš, by nerostlo ni býlí,
Z hlíny hnísti budu Tvoji podobu a
do kamene vryji chválu Tvou.
Ráno, v poledne i večer modliti se
budu Anděl Páně

O autorovi

Bohuslav Reynek, český malíř, grafik, básník a překladatel, se narodil 31. května 1892 v Petrkově. Studoval na C.K. Vysokém učení technickém, ale studia oboru zemědělství ukončil po několika týdnech.

V uměleckém světě se stal známým díky svým různorodým talentům. Zásadní moment v životě i v tvorbě přišel v roce 1923, kdy se v Grenoble seznámil s básnířkou Suzanne Renaud, která se stala jeho ženou. Mezi lety 1926 a 1936 žili střídavě ve Francii a v Petrkově. Jeho tvorba byla ve Francii velmi úspěšná a vystavoval zde.

V jeho díle začaly dominovat biblické náměty, zejména reakce na válečnou situaci, a to motivy ukřižování, piety a Pašijový cyklus. Po roce 1948 byl Reynkův statek zestátněn a on sám pracoval jako zemědělský dělník až do roku 1957. V této době vznikla většina jeho grafického díla.

Bohuslav Reynek zemřel 28. září 1971 v Petrkově.

Lysický farní ples

Je dvacátého devátého listopadu a s partnerkou Terkou stojíme přede dveřmi Hotelu Lysice. Chystáme se vstoupit do oněch prostor, kde se ten večer pořádá farní ples.

Jmenuji se Rafael Tawa a jakožto lysický rodák i křtěnec, který svých prvních asi 6 let v Lysicích bydlel a má v Lysicích i část rodiny, jsem se plesu též zúčastnil a je mi ctí o něm napsat sem do farního zpravodaje.

Poté co nám několik sympatických studentů v šatně odebralo svrchníky, jsme se odebrali do sálu. Jako první vystupovali folklorní tanečníci ze spolku Drahan, kteří nám kroji i tradičním tancem při-

pomněli krásnou lysickou kulturu. Když dotančili, začla hrát kapela Retro, za jejichž tónů jsme se přidali k tančícím pářům na parket.

Hudba utichá a kapela má přestávku, to však neplatí pro pořadatele, jež se jali obcházet stoly s tombolou v kloboucích. Tombola se jen rozprášila a přišla další taneční lahůdka, tentokrát mladá a velmi úspěšná baletní tanečnice Nela Bačovská. V jejím vystoupení bylo cosi magického, co umlčelo veškeré hosty. Snad to byly emoce ve tváři, ladné a přesné pohyby, nebo snad onen pocit, že se vznáší kousek nad zemí? Ohromené ticho se změnilo v

nadšený aplaus, za jehož ozvěny talentovaná umělkyně odcupitala z parketu.

Nastal čas hlavní tomboly a poté protančení zbytku krásného večera za zvuků kapely, strávení času se známými i neznámými a s opojným pocitem radosti a blažené únavy se vydat do tmy chladné noci.

Rafael Tawa a Terka Zorníková

Parádní vystoupení folklorního souboru udělalo ples vyjimečným. Úžasný mi přišly výhry, který byly tématický a myslím, že všechny měly smysl. Zatančila jsem si s lidmi, od kterých bych tanec nečekala. Zážitek!

AŠ

Prima lidi a dobrá hudba. Skvěle strávený večer. Těším se zase příště.
Š.Z.

Pěknou památkou na ples byly speciální sirky připravené k příležitosti plesu. Milé bylo, že nám je předával jeden manželský pár, který každého příchozího osobně přivítal.

Letošní první ročník farního plesu mě osobně nadchl. A myslím, že jsem v tom nebyla sama. U našeho stolu se velmi pochvalně vyjadřovali všichni. Pořadatelé mysleli na to, jak potěšit plesající po všech stránkách: samozřejmě hudba a tanec, a to všech žánrů, doprovodný program - krásný folklor, mě překvapilo pásmo moravských čardášů - ale i balet. A o vynikající krmi ani nemluví. Nechyběla ani tombola. To vše v atraktivním prostředí Lidového domu. V přátelské atmosféře uprostřed lidí z naší farnosti. A hlavně - který ples probíhá s požehnáním pana faráře? Pokud bude i letos, poběžím na něj bez váhání! Irena G.

Na farním plesu na mne hluboce zapůsobilo druhé vystoupení, a to studentky taneční konzervatoře Nely Bačovské. Předvedla variaci z baletu Coppélie, kde ztvárnila květinářku Svanildu. Pro hodně lidí bylo překvapením, že bydlí v naší bedřichovské farnosti v Kunicích takový talent.

Děkuji všem pořadatelům za krásný ples. První ročník se podařil, byla zde krásná, přátelská atmosféra a dobrá hudba. Těším se na příští rok :-)
M. Kotolánová

Líbila se mně tombola, která byla velmi inspirativní. Přímých výher bylo asi 250, slosovateľných asi 18. Kromě tradičních výher jsme vyhráli zajímavou knihu, chutné klášterní produkty a bio jablka. Byl u nich vtipný komentář: "Za tohle jablko vás z ráje nevyhodí, jsou v bio kvalitě, doporučujeme předem rozkrojit." A doplňoval jej obrázek jablka a červíka. Marie R.

Z mého pohledu to byl ples s pohodovou atmosférou, na kterém se sešli lidé všech generací. Tančilo se již od první taneční série. Měl jsem radost, že přišli i lidé, kteří na běžné plesy nechodí. Milan

Hlavně jsem si užil doprovodný program a skvělou tombolu. Celkově se mi líbila atmosféra plesu. Příště bych si o trochu víc pohrál s osvětlením a trochu více zatemnil v tanečních sále. J.V.

Celé jsem si to moc užil, nejvíce se mi líbila tombola. Příští rok půjdu rád znovu. J.Š.

Ples jsem si užila, v příjemné atmosféře. Potkala jsem spoustu lidí i jinak než jen v kostele. Připadalo mi originální dát dárek sirek na uvítanou. Příště bych zvolila tlumenější osvětlení. L. F.

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA V BEDŘICHOVĚ

Již se stalo tradicí, že v neděli po svátku svatého Mikuláše je v našem bedřichovském kostele po mši svaté mikulášská nadílka. Letos 7. prosince na Mikuláše netrpělivě čekalo kolem 30 dětí z blízkého i vzdálenějšího okolí. Mikuláš se přivítal s panem farářem a pak se začel do knihy skutků,

aby záhy zjistil, že až na malé drobnosti jsou děti z našich farností hodné. Nic tak nebránilo, aby se společně s Mikulášem pomodlily "Otčenáš" kolem oltáře. Na závěr děti dostaly od Mikuláše malý balíček, v němž krom dobrot našly také medailku sv. Mikuláše.

Máme radost, že se tato tradice rok od roku více rozrůstá a do Bedřichova si cestu za Mikulášem dělá stále více rodin! Děkujeme! Jsme rádi, že takto hezky můžeme společně oslavit patrona našeho kostela.

Za rok se na vás opět těšíme!

Adventní čas pro děti: aktivita s hodinami

Jak už se u nás ve farnostech stalo tradicí, i letos bylo možné zpříjemnit dětem čekání na Ježíška ve formě adventní brožury a hodin, které odpočítávaly čas do příchodu Mesiáše. Po celý advent se děti díky brožurce seznamovaly s biblickým příběhem o narození našeho Spasitele. Po přečtení úryvku pro daný den si pak mohly pootočít hodinami, které jim pomohli sestrojit jejich rodiče. Až se na hodinách objevil betlém s Pannou Marií, Josefem i Ježíškem v jesličkách, nastal Štědrý den. Doufáme, že jste si společně s vašimi dětmi užili krásný adventní čas.

FARNÍČEK

1. Seřaď následující názvy dnů tak, jak jdou správně za sebou. Písmenka u jednotlivých dnů ti ve správném pořadí napoví téma tohoto dvoulistu.

O Zmrtvýchvstání Páně

P Popeleční středa

S 2. neděle postní

L Zelený čtvrtek

E Seslání Ducha svatého

Ú 1. neděle postní

V 5. neděle postní

O Neděle Božího milosrdenství

K Bílá sobota

A 4. neděle postní

T 3. neděle postní

I Velký pátek

N Velikonoční pondělí

E Květná neděle

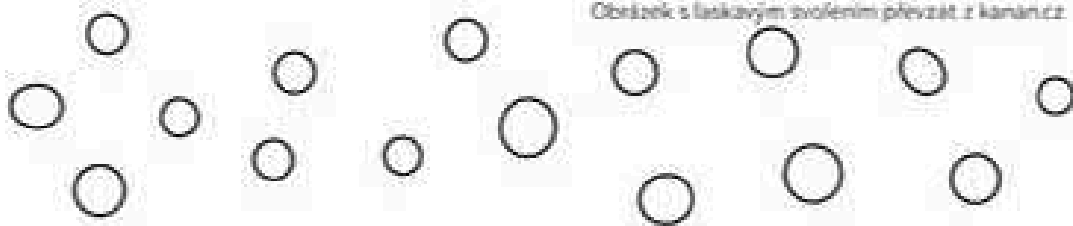
C Nanebevstoupení Páně

Tajenka:

2. Když vstal Pán Ježíš z mrtvých, přišla ke hrobu Marie Magdalská a přinesla s sebou masti, aby jimi mohla pomazat tělo Pána Ježíše. Jistě víš, co ji překvapilo. Zkus ale mezi obrázky najít 16 rozdílů, za každý si můžeš vybarvit jednu bublinku.

Obrázek s laskavým svolením převzat z kanar.cz

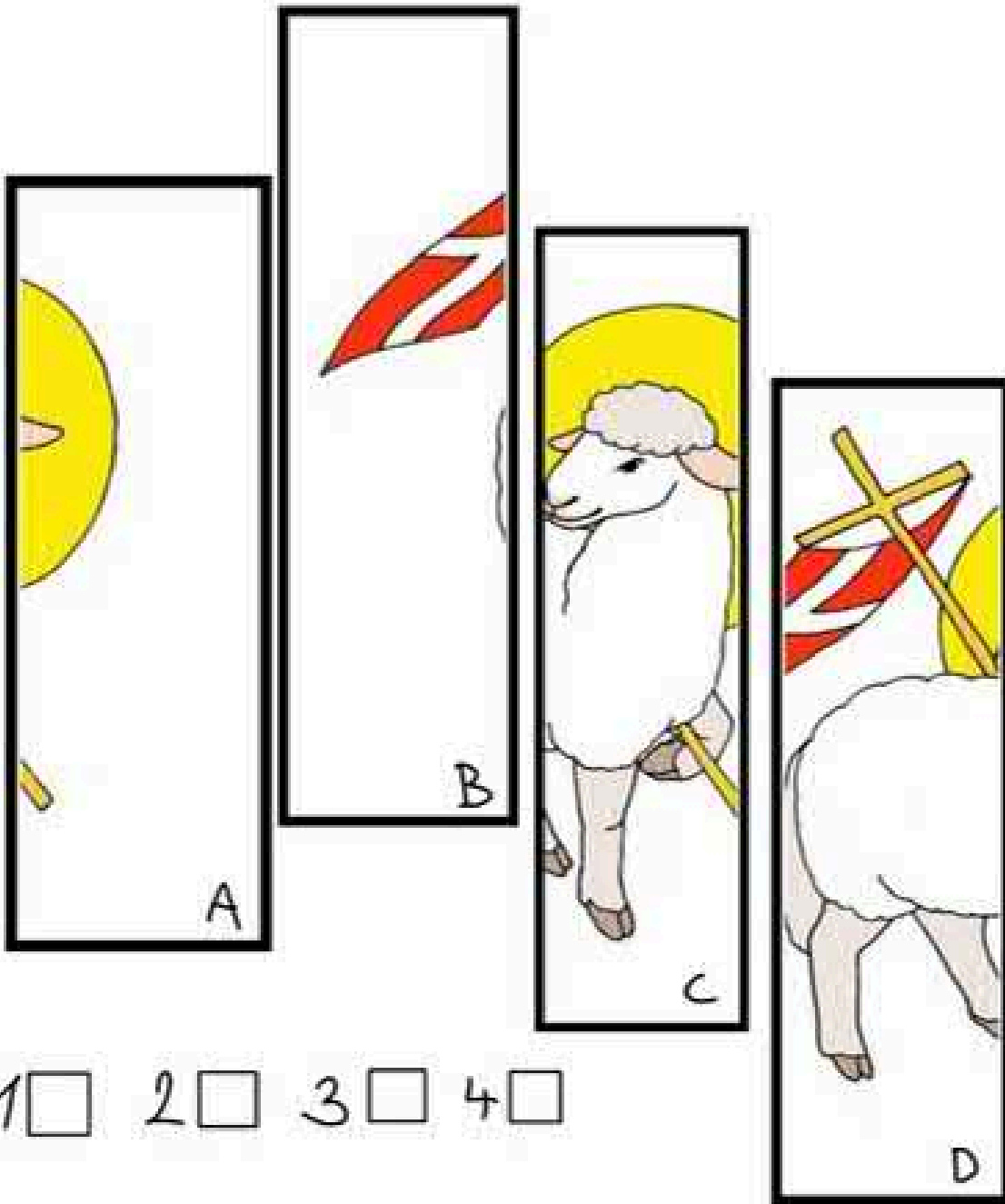

3. V osmisměrce najdi názvy míst, kde se odehrály důležité věci v Ježíšově životě. Víš, jakými událostmi jsou tato místa významná?

EGYPT
BETLÉM
EMAUZY
GOLGOTA
NAZARET
POUŠŤ
JORDÁN

R	O	V	L	K	Í	E	O	Y
A	B	E	T	L	É	M	K	V
R	T	G	Š	T	J	A	P	R
D	E	O	A	P	O	U	Š	Ť
P	R	L	M	Y	R	Z	L	K
Š	A	G	B	G	D	Y	D	Š
T	Z	O	O	E	Á	I	Z	J
O	A	T	Z	O	N	Y	I	V
I	N	A	Š	T	H	K	O	Í

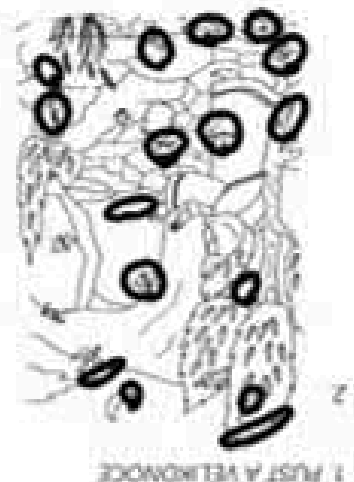
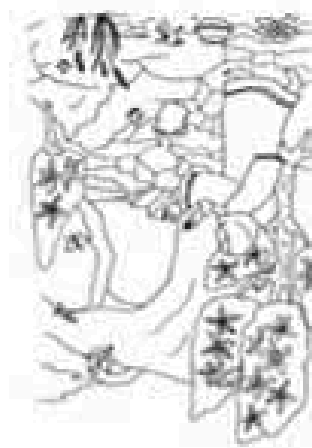
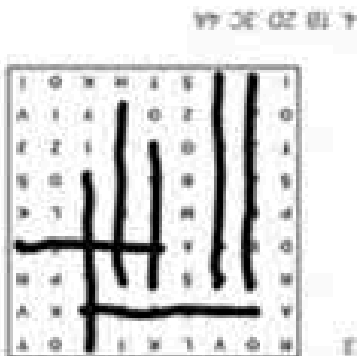
4. Seřad správně kousky obrázku. Jaké zvířátko je na obrázku?

1 2 3 4

Obrázek s láskavým svolením převzat z kanar.cz.

Správné odpovědi:

Jak dobře znáš Velikonoce? Vyzkoušej si kvíz.

1. Kolik je obvykle zastavení křížové cesty?
 - a) 7
 - b) 12
 - c) 14
2. Jak dlouho trvá velikonoční doba?
 - a) 40 dní
 - b) 50 dní
 - c) 5 dní
3. Na jakém zvířeti přijel Ježíš do Jeruzaléma?
 - a) Osík
 - b) Kůň
 - c) Velbloud
4. Který učedník stál pod křížem, když Ježíš umíral?
 - a) Petr
 - b) Jakub
 - c) Jan
5. Který den se v kostele světlí kočky?
 - a) Popelční středa
 - b) Květná neděle
 - c) Velký pátek
6. Kdo Ježíše třikrát zapřel?
 - a) Jidáš
 - b) Pilát
 - c) Petr
7. Co znamená papežské požehnání "Urbi et orbi"?
 - a) Městu a světu
 - b) Blízkým a vzdáleným
 - c) Hříšníkům i spravedlivým
8. Který létající živočich je zmíněn v exultetu?
 - a) Netopýr
 - b) Orel
 - c) Včela
9. Jaký z následujících symbolů patří k Velikonocům?
 - a) Komete
 - b) Paškál
 - c) Berla
10. Kdo by měl správně při velikonoční vigíli zpívat exultet?
 - a) Kněz
 - b) Jáhen
 - c) Varhaník
11. Kdo pomohl Ježíši nést kříž?
 - a) Pilát
 - b) Jeden z vojáků
 - c) Šimon
12. Jak se jmenuje sladký pokrm z kynutého těsta, který se peče o Velikonocích?
 - a) Mazanec
 - b) Vánočka
 - c) Pietenec

Správné odpovědi:

1a, 2b, 3a, 4c, 5b, 6a, 7a, 8c, 9b, 10a, 11c, 12a

Adventní katecheze pro děti

V adventu proběhly opět nedělní katecheze pro děti. Scházeli jsme se v drnovickém kostele při mši svaté, jen o druhé neděli se katecheze uskutečnila v Bedřichově, protože tam za dětmi přišla vzácná návštěva, svatý Mikuláš.

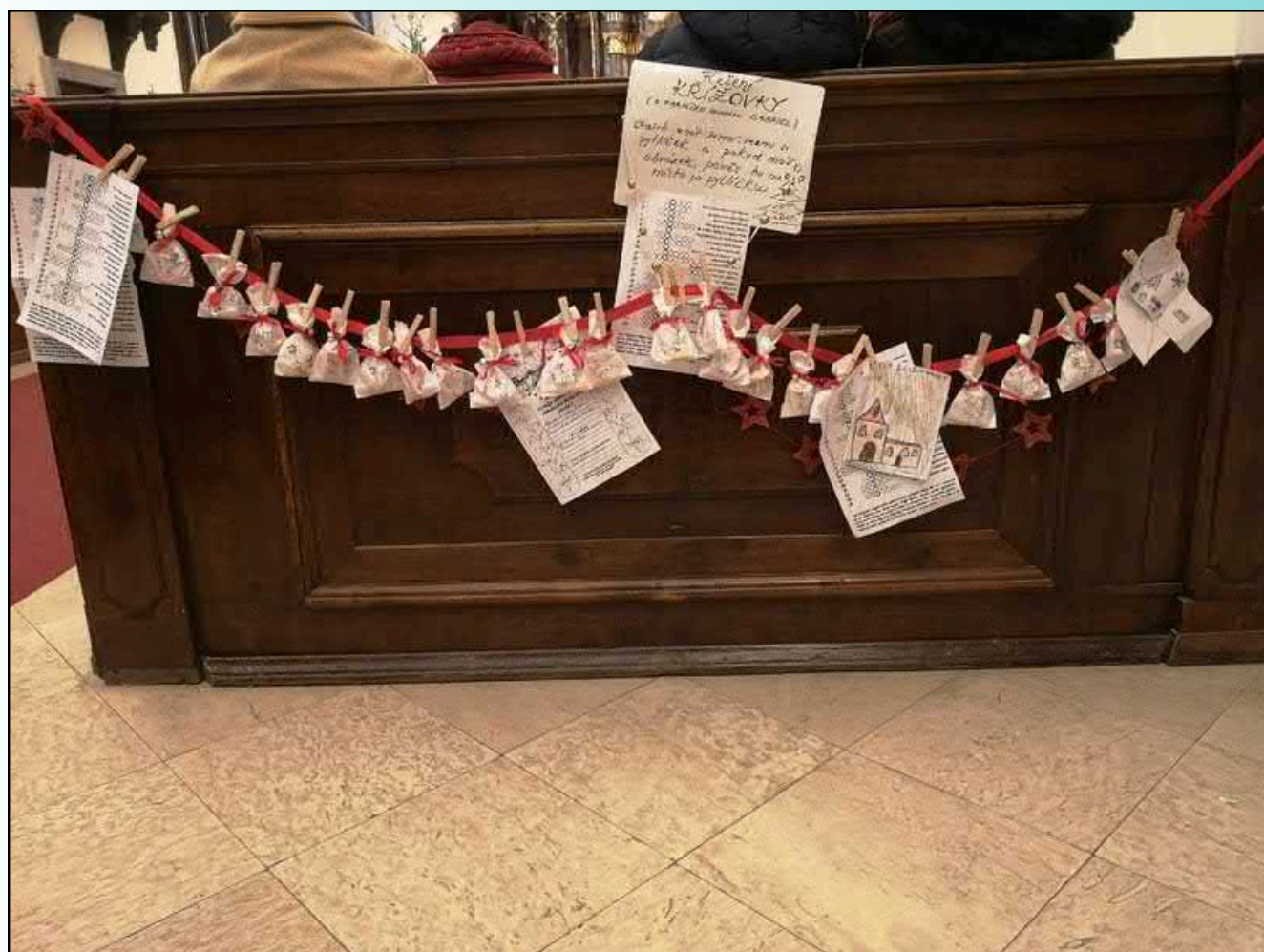
Děti vždy v době kázání odešly do oratoře nad sákristií a přemýšlely o evangeliu a jeho významu. Na první adventní neděli jsme si na karton nakreslili cestu jako symbol putování, jehož cílem byl Betlém. Každou neděli pak nalepily děti na cestičku papírové stopy, a tím si znázornily, že náš život je společná cesta za Ježíšem. Dá-li Bůh, uskuteční se katecheze i v postní době 2026.

Adventní čas pro děti: Aktivita z Farníčku

Už při distribuci prvního čísla našeho farního časopisu v červnu 2023 mně hlásila kolegyně, jak se s chutí její vnuci vrhli na Farníček (část časopisu pro děti) o lysické pouti. Připomnělo mně to poslední číslo, kde byla pro děti křížovka, kterou mohly děti luštit během adventní doby a během vánoční doby na ně čekala odměna v lysickém kostele.

I náš synovec se do křížovky s radostí pustil. Připomeňte si na fotce odměny, které pro děti byly připraveny, některé děti donesly i pěkný obrázek.

Živý Betlém

Putování za Ježíškem aneb Živý betlém proběhl 23.12.2025 na nádvoří zámku a následně na farním dvoře s účastí 26 členného pěveckého sboru žáků ZŠ E. Beneše Lysice za doprovodu a ozvučení Milana Žáčka, 18 členného dramatického kroužku žáků ZŠ E. Beneše Lysice, 10 členů divadelního

spolku KLYH, který doplnil postavy v živém obrazu "svaté rodiny," a asi 35 členů skautských oddílů. Ti zajistili betlémské světlo a hudební vystoupení na nádvoří zámku. Vybráno bylo 10. 570 Kč a částka byla neprodleně odeslána na účet rodičů Natálky. Velké poděkování za dlouholetou spolupráci patří

panu Forejtkovi, který letos naposledy zajišťoval ve farním sále horký nápoj pro děti i dospělé. Dále děkujeme za podporu nejen slovem, ale i zapůjčením rekvizit panu faráři a MC Jablíčko za prostor pro přípravu postav do živého obrazu.

Zuzana Koláčková

Skauti vyrábějí teplo a světlo

pro Ukrajinu

Už několikátým rokem jsme měli možnost slyšet v ohláškách při mši svaté nebo si přečíst na farní nástěnce či farních stránkách výzvu donést skautům zbytky vosku, plechovky a nevyužitý karton. Před skautskou klubovnou vedle lysického kluziště měli v uvedeném období nachystané prostory, kde kdokoliv mohl uvedené donést. Sběrná akce byla zakončena výrobou svíček, jejichž teplo a světlo má sloužit na Ukrajině. Podívejte se, jak se jim výroba povedla.

Tříkrálová sbírka

Milí čtenáři,
ráda bych připojila pár slov k letošní Tříkrálové sbírce v Lysicích.

Již tradičně jsme sbírku pořádali my - skauti, nicméně letos ne úplně sami. Připojila se k nám i širší veřejnost, nejen skauti a skautští příznivci a díky tomu se nám povedlo obejít úplně celé Lysice! Obsadili jsme společně všechny skupinky a dali do toho vše, co jsme měli. Přicházeli jsme z koledování promrzlí, ale plní dobrého pocitu z vykonání dobrého skutku (a taky s plnými taškami dobrot :)).

Co se týče peněžního výdělku, společně jsme vybrali báječnou částku 77 322,-. Z toho bezkonkurenčně nejvíc v oblasti Horek - 14 226 Kč. Moc díky za štědrost všech dárců.

Připojuji citát jedné z doprovodů: **'Děkujeme za příjemný zážitek, který byl pro dobrou věc.'** -AP

Děkujeme všem, kteří do toho šli s námi, a zveme další malé šikovné koledníky, aby se k nám v příštích letech přidali také. Myslím, že můžu za všechny zúčastněné říct, že to stojí za to.

Za organizační tým sbírky v Lysicích

Aneta Šafránková

Bacz band

Koncert skupiny Bacz band proběhl v lysickém kostele v sobotu 3. ledna 2026. Kdo přišel, určitě nebyl zklamán tak jako já. Živou klidnou hudbu, která prodloužila atmosféru vánočních svátků, doplnila dekorace v podobě velkého množství zapálených svíček. Písničky měly hezké aranžmá a mnohé jsem znal ze mší. Zbytek bych mohl zařadit do moderního pop gospelového žánru. Pokud bude další koncert nejen této skupiny, určitě přijďte. Živá hudba je prostě živá hudba.

Tomáš Skříčka

Setkání spolupracovníků

Dne 8. 2. 2026 proběhlo ve farním sále setkání spolupracovníků ve farnosti. Přidej se aktivně k činnosti ve farnosti i ty a buď vítán při občerstvení, hudbě a posezení za odměnu.

Dej krev a získáš ducha

Ke knize **Dej krev a získáš ducha** mě přivedl pořad, který uvedla televize Noe v roce 2020 – jeho název je „**Ateliér užité modlitby**“. Jedná se o cyklus rozhovorů, kde křesťané mluví o svých zkušenostech s modlitbou. Je možné jej dohledat v archivu televize, rozhovory jsou moc zajímavé.

Jedním z respondentů byl autor této knihy **Václav Ventura**, řeckokatolický kněz a vysokoškolský pedagog. Přednáší mj. patrologii na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy.

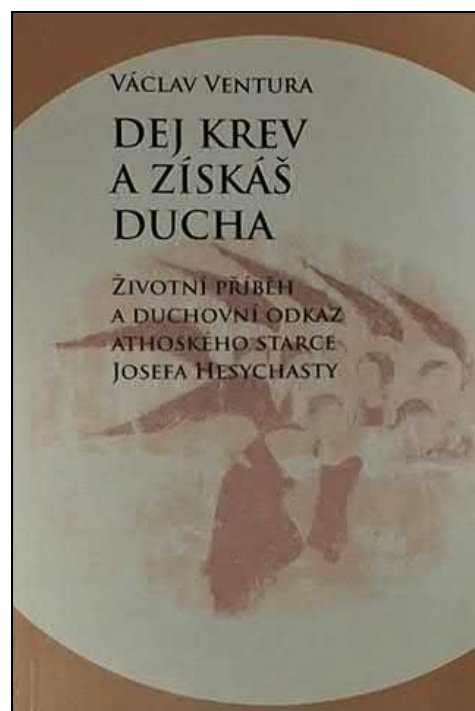
Knihou popisuje životní příběh a duchovní odkaz starce Josefa Hesychasty, který žil na hoře Athos – Svaté Hoře ležící v severozápadní části Řecka na poloostrově Chalkidiki.

Patří k nejvýznamnějším místům východního křesťanství a mnišství. Pojem hesychasmus je odvozen z řeckého slova hesychia – klid, spočinutí, vnitřní pokoj. „Hesychasmus je způsob křesťanského života soustředěného na vnější i vnitřní úsilí o samotu, pokoj a klid, jež otevírají cestu do hlubin srd-

ce, v němž se odehrává strhující setkání s Kristem v neustálé modlitbě srdce.“ (citace ze str. 18).

V úvodu knihy se dozvíme něco o historii ostrova a o životní pouti starce Josefa. Žil v letech 1898 – 1959, v roce 1921 připlul na ostrov Athos. Velké úsilí jej stálo nalezení průvodce, mniši kladou velký důraz na důsledné vedení zkušenějšími v duchovním životě. Na ostrově žijí velmi asketicky, přísně dodržují denní řád, věnují se hluboké kontemplativní modlitbě. Ke kontemplaci vede opakování modlitby Pane Ježíši Kriste, smiluj se nade mnou.

V dalších kapitolách se dočteme o osudech žáků a následovníků Josefa Hesychasty a následuje jeho duchovní odkaz v textu s názvem „Deset zatroubení polnice“. Zde jsou podrobněji popsány stupně na cestě spirituálního života. Důležitým pravidlem je pokyn „**dělej si násilí**“. Hluboký duchovní život něco stojí, stařec Josef užíval např. výrok „Odstraňte zkoušky a nikdo nebude spasen.“

V závěru knihy najdeme vybrané texty z korespondence Josefa Hesychasty. Zaznívá z nich moudrost, něha, láska k jeho přátelům.

Můžu jen doporučit četbu této úžasné a obohacující knihy, která mi umožnila nahlédnout do hloubky duchovního života, o kterém jsem toho moc nevěděla. Zároveň v knize najdeme spoustu moudrých rad pro nás všechny, kteří žijeme ve světě.

Lenka Fojtová

Toulání (ve vzpomínkách)

Když jsem byla malá a i teď, když jsem už velká, mám ráda poutě a poutní místa.

Moje první pouť a vzpomínka na ni se váže na Svatý Hostýn. Bylo mi asi 7 let, bylo léto a teplo.

Už ve čtyři hodiny ráno se odjíždělo autobusem plným poutníků. Ze začátku všichni podřimovali, ale po chvíli se začalo zpívat. Samé mariánské písničky. Žádná slova jsem

neznala, a přesto jsem se moc ráda přidala. Dorazili jsme do cíle a za chvíli začínala mše. Pro mě dlouhá předlouhá. Nic jsem neviděla, stála jsem mezi velkými lidmi a tahala jsem maminku za svetr. Chtěla jsem jít chvíli ven. Bylo mi to dovoleno, ale nikam daleko a čekat u vchodu a neztratit se. Moc se mi líbilo na schodech. Hopsala jsem nahoru a dolů a pořád dokola a dávala jsem si

slíbený pozor. Jenže mi byla dlouhá chvíle a vydala jsem se raději hledat náš autobus. Ten jsem našla. I s panem řidičem, který mě poslal hned zpět. Při návratu jsem zaslechla hlášení, že se ztratila malá holčička a co měla na sobě. Začala jsem vzlykat a běžela po schodech nahoru ke kostelu. Naštěstí mě naši poutníci uviděli a odvedli k mamince. Ta radost.

Další pouť mířila na Turzovku. Tam se jezdilo hlavně pro zázračnou vodu. Moc si to už nepamatuji, ale cesta vedla přes potok po úzké lávce a pak stále do kopce úvozovou kamenitou cestou. Byla s námi i babička, maminka mého otce, a té jsem často musela dělat oporu. Moc se mi to nelíbilo. Přišli jsme na velkou louku, kolem byly stromy a na nich svaté obrázky. Okolo hlavních pramenů plno lidí a za chvíli měla začít mše pod širým nebem. Ale já musela poslušně k takovému malému pramínku a naplnit všechny lahve. A že jich bylo. Pak se svačilo a cesta dolů byla velmi příjemná. V autobuse se zase zpívalo, modlilo a podřimovalo.

Pěší poutě z Boskovic do chrámu Panny Marie Bolestné ve Sloupě jsem také měla moc ráda. Svítlo sluníčko, rosa se třpytila. Vepředu nesli farníci sochu Panny Marie, pan Zavadil předzpěvoval a modlil se a všichni se přidávali. Cestou přibyli poutníci z Valchova i z Němčic a dalších vesnic. Šlo se chvílemi po silnici, ale hlavně lesem a loukami. Po mši jsme si dali párek s chlebem a limonádu, dospělí kafe a pivo. Zpátky se mohlo jet autobusem. Většina poutníků šla pěšky a se zpěvem.

Na Hostýn i Turzovku jsem se po letech vrátila s manželem. Na Hostýně jsem vše poznávala. Moc změn zde nebylo - chrám, schody, dřevěné stánky, les.

Ale na Turzovce. Nepoznala jsem skoro nic. Velký moderní kostel, vydlážděné cestičky, ozdobené prameny. Plno stánků a prodejců. Jak se mi zastesklo po tehdejší idylce.

Teď bych plnila lahve u sotva tekoucího pramene ráda. Poodešli jsme kousek do lesa. Mimo cestu. A najednou klid, krajina před námi vystupovala z oparu a mezi stromy zářilo slunce. Paprsky prostupovaly větvemi a byla to zase taková krása.

A teď ještě zbývá projít cestu z Boskovic do Sloupu. Chystáme se na ni letos. Sice ji už neprohopsám jako malá holčička, ale snad ji zvládnou a dojdeme do cíle. Chce jít někdo s námi?

Hana Stejskalová

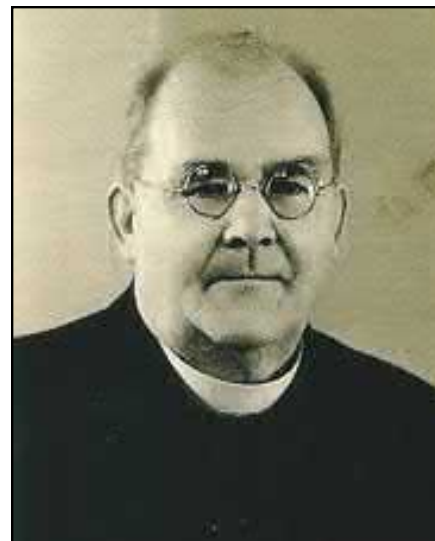
Kněží narození v Lysicích

V této rubrice vám představíme kněze, kteří jsou lysickými rodáky.

ADÁMEK OTTO Msgr. (1870 – 1941)

Narodil se 10. 2. 1870 v Lysicích. Primiční mši svatou slavil 13. 8. 1893 v lysickém kostele sv. Petra a Pavla. Po vysvěcení byl kaplanem v Hustopečích, vyučoval náboženství na piaristickém gymnáziu v Břeclavi – profesor od roku 1901 na c.k. reálném gymnáziu v Brně. Byl poctěn tituly Msgr. a konsistorní rada. Účastnil se všech náboženských akcí v Lysicích. Každou volnou chvíli

věnoval práci na dějinách Lysic. Studoval literaturu, bádával v Zemském archívu v Brně, v archívu lysického velkostatku i v rodinném archívu Dubských, který v tu dobu byl ještě na zámku. Sestavil deset sešitů o historii Lysic a rodu Dubských. Vydal také několik článků. Zemřel 14. 1. 1941 v Lysicích. Je pochován v rodinné hrobce na lysickém hřbitově.

Adámek Otto Msgr.

MICHELE VILÉM Msgr. (1860 – 1908)

Narodil se 24. 8. 1860 v Lysicích. Po gymnaziálních studiích v Brně byl přijat do alumnátu vídeňského, kde byl 2. 7. 1885 vysvěcen na kněze. Jeho první místo – kooperátor v Pöttendorfu v Dolních Rakousích u Vídeňského Nového Města. Později působil ve Vídni, jako kněz svatoště-

pánské kurie. Byl to velmi štědrý rodák. Daroval kostelu stříbrný Pacifikál a velum. Byl vyhledávaným kazatelem. Byl předsedou spolku katolických tovaryšů ve Vídni, ředitel a spirituál Mariánského ústavu a představený Mariánské kongregace. Zemřel 6. 5 1908 ve Vídni.

ČASY VELIKONOČNÍCH BOHOSLUŽEB

	Lysice	Drnovice	Bedřichov
Zelený čtvrtek	18:15		16:30
Velký pátek	15:00		17:00
Bílá sobota	20:30		18:00
Velikonoční neděle Slavnost vzkříšení Božího Syna	8:00	9:30	11:00
Velikonoční pondělí	8:00	9:30	11:00

Na Zelený čtvrtek bude v Lysicích po mši svaté hodinová adorace.

Na Bílou sobotu budou od 9:00 do 14:00 otevřené kostely v Lysicích a Bedřichově k osobní tiché modlitbě u Božího hrobu.

TERMÍNY POUTÍ A SLAVNOSTÍ V ROCE 2026

- 17. května*** Pout' ke svatému Janu Nepomuckému ve Štěchově
- 31. května*** Pout' k Nejsvětější Trojici v Drnovicích
- 31. května*** Pout' k Nejsvětější Trojici v Kunicích
- 7. června*** Slavnost prvního svatého přijímání v Lysicích
- 28. června*** Pout' ke sv. Petrovi a Pavlovi v Lysicích
- 5. července*** Pout' ke sv. Cyrilovi a Metodějovi v Kunčině Vsi
- 25. července*** Hudební přehlídka Veselá harmonika na lysické faře
- 26. července*** Pout' ke sv. Anně a Jáchymovi v Kozárově
- 2. srpna*** Pout' k Panně Marii Sněžné v Žerůtkách
- 9. srpna*** Pout' k Panně Marii Nanebevzaté v Lačnově
- 16. srpna*** Pout' k Panně Marii Nanebevzaté ve Lhotě u Lysic
- 30. srpna*** Žehnání aktovek
- 6. září*** Poděkování za úrodu v Lysicích
- 13. září*** Pout' ke sv. Mikulášovi v Bedřichově
- 27. září*** Slavnost 240. výročí posvěcení lysického kostela
- 25. říjn*** Slavnost 500. výročí posvěcení drnovického kostela
- 15. listopadu*** Hubertská mše svatá v Drnovicích

Mise: Za hranou nekonečna

Letní tábor pro mládež

Stáváš se členem posádky záchranné expedice. Čeká tě výprava za hranice známého vesmíru, hledání nových planet, kde by mohli vzniknout život, boj s nedostatkem kyslíku a konstrukční výzvy, na kterých závisí přežití celé posádky. Dostaneš se na hranici svých schopností a budeš nucen učinit rozhodnutí, která změní osud lidstva. A časovač neúprosně odpočítává konec...

Věk: 12-16

Datum: 4. - 11. 7. 2026

Místo: Opatov na Moravě

Cena: 3600 Kč

Telefonní číslo: + 420 724 555 373

E-mail: taboropatov@gmail.com

Přihlášky zasílejte do 30. 4. 2026

Za tým vedoucích Veronika Grossová

Více informací na webových stránkách: opatovaci.me

Instagram: [@taboropatov](https://www.instagram.com/taboropatov)

Základní škola
Košínova

